

in bi mi bilo ljubše, če ne bi razumel, kako je mogoče, da smatrate za bolj oštevanja vrednega mene, ki sem se s skromnimi dialektičnimi močmi res da neokretno, toda vendar-le nekako približal Vašemu nazoru, nego «domače ognjišče», ki si z naporom vseh svojih nemajhnih sil prizadeva zagovarjati idejo, katere nasprotnik ste tudi Vi.

Dobro; kakor ste v tej stvari izdali Vi mene, tako Vas bom v naslednji izdal jaz: Dogovorjena sva, da krščanske umetnosti ni. Nisva pa dogovorjena glede polemike. Vi ste očitno mnenja, da tudi krščanske polemike ni in zato dajete v nji duška tudi svojim nelepm in mračnim čuvstvom in to še v katoliški reviji; jaz pa priznavam samo krščansko polemiko, to je polemiko kot idejno nasprotstvo brez nepotrebnih čuvstvenih primesi. Kadar bo Vaša polemika taka, Vam bom z veseljem na razpolago, in sicer z vso slastjo, ki mi jo daje vsak snažen idejni boj.

Josip Vidmar.

KAKO DA NE BI?

S a t y r u s

Kako da ne bi kakor gobe rastli
nam listi, lističi ob vsakem dnevu,
ko pa preveč živin je v našem hlevu
in vsaka hoče imeti svoje — jasli?

VZOR - JUNAK

S a t y r u s

Z umetnostjo, o Juš, veš, stvar je taka:
Ne ustvarjav tipov, kar na lastno pest,
ko v Frančiškanski ulici številka šest
ti UJU zastonj dá vzor-junaka!

LJUDSKA UNIVERZA V MARIBORU

S a t y r u s

Tu, rodoljub predragi moj, se úči,
kakó s kresáлом znamke «Wien»
v tej najbolj šentflorijanski vseh dolin
prižigajo se ródu uma svetle lúči!

DVOJE POTREBNIH VPRASANJ

S a t y r u s

Sam Bog vé, če iz notranje potrebe
nam Rešetár zdaj zrnje rešetà?
In Bog vé, če se spomnil prej je sebe
prerešetati v vsako smer do dna? —

ZAKAJ?

S a t y r u s

Zakaj ta Mož z metló v rokah
nam hišni prah samó pometa? —
Naj rajši ustvaril bi na mah
nam novega Poeta!